

**UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG**

HØJESTERETS DOM
afsagt onsdag den 13. december 2017

Sag 35/2017

(1. afdeling)

Advokat [A]

(advokat [D])

mod

Advokatnævnet

(advokat Iben Lindhardt Olsson)

I tidligere instanser er afsagt dom af [Byret] den 23. oktober 2015 og af [Landsret]s 3. afdeling den 4. november 2016.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Poul Dahl Jensen, Henrik Waaben, Jan Schans Christensen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Appellanten, advokat [A], har påstået stadfæstelse af byrettens dom, subsidiært nedsættelse af den pålagte bøde.

Indstævnte, Advokatnævnet, har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Højesterets begrundelse og resultat

Advokat [A] var advokat for [klient], som den 19. april 2011 blev taget under konkursbehandling.

Under et retsmøde i skifteretten den 31. maj 2011 anmodede kurator om udskrift af advokat [A]s klientkonto for [klient]. Da advokat [A] protesterede herimod, optog skifteretten spørgsmålet til afgørelse. Den 14. juni 2011 blev der afholdt et nyt retsmøde, hvor advokat [A] ikke var tilstede, og hvor kurator anmodede om, at advokat [A] blev pålagt at udlevere udskrift af klientkontoen og bogholderiet. Skifteretten afsagde samme dag kendelse, der i medfør af retsplejelovens § 299, jf. § 170, stk. 2, pålagde advokat [A] at udlevere oplysningerne.

Advokat [A] kærede skifterettens kendelse til [Landsret], som den 5. juli 2011 stadfæstede afgørelsen. Parterne er for Højesteret enige om at lægge til grund, at advokat [A] først blev bekendt med landsrettens kendelse efter at have modtaget Fogedretten i [by]s brev af 6. september 2011, og at han straks herefter opfyldte editionspålægget.

Sagen angår, om advokat [A] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke på et tidligere tidspunkt end sket at udlevere klientkonto- og bogholderioplysningerne vedrørende [klient] til kurator.

Højesteret lægger til grund, at Advokatnævnet ikke var bekendt med, at skifterettens kendelse om edition havde været påkæret og var blevet stadfæstet, da nævnet traf afgørelse i sagen. Nævnet lagde ved sin afgørelse om tilsidesættelse af god advokatskik vægt på, at Skifteretten i [by] havde givet pålæg om at udlevere oplysningerne. Afgørelsen må forstås således, at den var baseret på, at advokat [A] havde undladt at efterkomme en endelig retsafgørelse. Nævnet har således ikke begrundet sin afgørelse med, at det var i strid med god advokatskik, at advokat [A] ikke umiddelbart imødekom kurators anmodning, men valgte at afvente editionskendelsen.

Under sagens behandling ved domstolene har Advokatnævnet imidlertid anført, at det er uden betydning, hvornår advokat [A] modtog en endelig domstolsafgørelse om edition, idet det var i strid med god advokatskik, at han ikke umiddelbart efter kurators anmodning herom udleverede oplysningerne, dvs. uden at afvente en editionskendelse. Ingen af parterne har nedlagt påstand om hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved Advokatnævnet under henvisning til, at sagen i Advokatnævnet blev afgjort under den urigtige forudsætning,

at der forelå en endelig kendelse om edition, som ikke var opfyldt. Højesteret finder ikke grundlag for på eget initiativ at hjemvise sagen.

Udskrifterne af advokat [A]s klientkonto og bogholderi indeholder oplysninger om [klient]s økonomiske forhold, som Advokat [A] er kommet i besiddelse af som led i sit arbejde som advokat for ham. Højesteret finder derfor, at oplysningerne er omfattet af advokatens tavshedspligt efter retsplejelovens § 129, jf. straffelovens § 152. Denne tavshedspligt ophørte ikke ved [klient]s konkurs.

Om advokat [A] kunne pålægges at udlevere klientkonto- og bogholderioplysningerne til kurator, beroede derfor på en konkret vurdering af de hensyn, der fremgår af retsplejelovens § 170, stk. 2. Denne vurdering har skifteret og landsret foretaget ved pålægget om edition.

Højesteret finder som byretten, at advokat [A] ikke havde pligt til at udlevere oplysningerne, før landsrettens afgørelse om kurators editionsanmodning forelå. Advokat [A] har derfor ikke handlet i strid med god advokatskik ved ikke at udlevere oplysningerne på et tidligere tidspunkt end sket.

Højesteret stadfæster herefter byrettens dom.

Advokatnævnet skal betale sagsomkostninger til advokat [A] for landsret og Højesteret med 42.810 kr. Heraf er 40.000 kr. til dækning af udgift til advokat og 2.810 kr. til dækning af retsafgift.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Advokatnævnet betale 42.810 kr. til advokat [A].

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgørelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

--oo0oo--

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Højesteret, den 13. december 2017.**

**[navn]
kontorfuldmægtig**